

[Carl Petersen.]

skene i det hele taget, at hvis man blot kan få nogle penge i øjeblikket, ja, så tager man dem. Men derfor er det alligevel ikke rigtigt at gøre det i en sådan situation. Jeg har, så længe vi har haft kornlove til behandling her på rigsdagen, lige siden 1940, hver gang, tror jeg, gjort opmærksom på den fare, der ligger i at forhøje kornpriserne udover det strengt nødvendige, fordi det har en virkning overfor fremtidens ungdom, som er meget, meget mere farlig, set i forhold til dette, at man lige i øjeblikket kan få et par kroner mere.

Denne tale holdt det ærede medlem på et tidspunkt, da dog alle måtte erkende, at landbrugernes indtægtsforhold var sådan, at der ingen grund var for dem til at klage. Var der nogen, der skulle have klaget i denne forbindelse, var det vel de unge landmænd, der nu må gå ind i brugene med de store prioriteter på grund af de store ejendomspriser, som er skabt ikke mindst gennem den politik, det ærede medlem har ført gennem årene. Der er vel nogen grund til at tro, at disse mennesker i den kommende tid godt kan føle økonomiske vanskeligheder, men alle de, der har siddet i deres brug i de senere år, har ingen grund til at klage. Jeg ser bort fra enkelte egne, der kan være ramt af misvækst og andet, men i almindelighed er der ingen grund for landbruget til i dag at klage, og landbrugerne gør sig selv og det øvrige samfund en tjeneste ved at indrømme, at de har en pligt til i denne situation også at yde deres bidrag.

Det ærede medlem nævnte så priserne og mente, at han havde tal, der viste, at produktionsprisen for korn var steget, jeg tror 12 pct., og det skulle så udlignes gennem priserne i kornlovsforslaget. Er det nu afgørende for bedømmelsen af prisernes rigtighed, hvor stor stigningen af udgiften har været fra i fjor til i år? Det afgørende må vel være, hvor stor udgiften er ved at producere 1 td. korn i relation til den pris, der ifølge loven bliver givet ved afleveringen, for det andet afhænger det af, hvilket udgangspunkt man har til bedømmelsen af prisstigningen.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger, fordi jeg tror, at landbrugerne gør sig selv skade ved gennem deres talsmand at lægge sagen op i det plan, de gør.

Tesdorpf: Jeg vil gerne først takke den højtærede landbrugsminister for svaret og bl. a. for tilsagnet om, hvis der skulle vise sig en mulighed derfor under udvalgsbehandlingen, at lade kornudskrivning på søer og ålegårde bortfalde.

Hvad angår kapitelstakst, synes jeg, at landbrugsministeren må forstå, at jeg mener, det er vanskeligt her på en stiv måde at lovgive, idet det er farligt i disse forhold, bl. a. forpagtningsforhold, som kapitelstaksten griber ind i, gennem lovgivningen at indføre faste regler for, hvordan disse kapitelstakster skal ansættes. Jeg forstår udmærket godt landbrugsministerens vanskeligheder. Det er et vanskeligt spørgsmål, når man samtidig fremhæver det formål at ville gøre kapitelstaksterne i de forskellige dele af landet ens, og dette er jo nødvendigt. Når jeg nævnte det her, var det bl. a., fordi jeg ville spørge landbrugsministeren — det kan vi måske drøfte nærmere i udvalget —, om der ikke vil være mulighed for ministeren til at få de forskellige nævn, der bestemmer kapitelstaksterne, til frivilligt at rette sig ind på en fælles linie, således at man i og for sig ikke behøvede at ordne det gennem loven.

Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup talte også i år mod dette lovforslag, og jeg går ud fra, at det ærede medlem i det hele vil være imod noget, der virker som restriktion for landbruget. Jeg er foreløbig enig med ham i, at det er beklageligt, at man vil fortsætte med denne lovgivning, og ved også, at regeringen har anset det for beklageligt. Men der var et synspunkt, det ærede medlem gjorde gældende, som jeg ikke helt kan forstå. Han sagde, at der var ingen saglig begrundelse for dette lovforslag. Jeg sagde selv, da jeg anbefalede det, at jeg sandelig ikke syntes, det set fra et landmandssynspunkt var nogen lækkerbisken at anbefale lovforslaget. Den højtærede landbrugsminister syntes det heller ikke. Netop på grund af de saglige vanskeligheder, administrationsomkostningerne, kunne man måske synes, at vi kunne have undværet en kornlov. Men der er jo sommetider andre begrundelser i denne verden end de saglige, der er jo begrundelser, som vi daglig støder på i tilværelsen, kampen om byrdefordelingen, politiske begrundelser, som betyder noget for os allesammen, og som også måtte betyde noget for det ærede medlem og den organisation og det erhverv, som det ærede medlem har så stor indflydelse på og betydning for. Lovforslaget må ses i sammenhæng med regeringens hele oplæg, hvortil hører, at man ikke har foreslået bindingernes forlængelse.

Man kunne ganske rigtigt, som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup sagde, have nøjedes med opfodringsforbud, hvis man vel at mærke ville have betalt prisen for det — og man er i dette tilfælde os allesam-